

Vil du handle midt på natta?

Butikk-kjedene tøyser åpningstida. Se side 2 og 3

Folket i Vågan vant kampen om Sykestua!

Se side 8

Foto: Turid Hansen

Norge ut av Irak og Afghanistan!

LEDER
Jorun Gulbrandsen

Stikk fingeren i øyet på trollet

Hva er det med det som befinner seg på venstre side av alle forbindelser? Det skal tramples flatt. Se på SV. SV er riktignok ikke veldig «venstre» i alle spørsmål. Bombefly til Afghanistan er høyre. Men når partiet står for en boikott av Israel, er de venstre. Det skal ikke tåles. SV-ledelsen bankes på plass. At SV-ledelsen gir seg, er sørgelig. Men det sier noe om AP-ledelsen og hvilken makt den har og er vant til å ha.

Det som har skjedd med SV i regjering, viser at om en ny politikk skal kunne vinne, så må den tvinges fram av et mangfoldig grunnplan. Som kampen om Sykestua i Vågan er et eksempel på. Vi skriver om det i denne avisa.

AKP og andre revolusjonære organisasjoner er en del av en slik grunnplansorganisering. AKPs medlemmer gjør alt det andre aktive gjør: Slik sett er det ikke noe spesielt å snakke om. Men AKP har i tillegg et større mål. Vi er kommunister. Vårt mål er det klasseløse samfunnet. Vi er revolusjonære. Vi mener det beste er at arbeiderklassen med venner tar makta i samfunnet. Dette gjør AKP til den borgerlige offentlighetens prügelnabe. Det er mulig å skrive alle slags negative og også usanne ting om AKP – og det er fullstendig godttatt.

Derfor har vi medfølelse med SVs Kristin Halvorsen når hun bankes på plass. Men på den andre sida: Det er skjebnen til alt som oppfattes som venstre der de er. En kan unngå det ved å gi seg eller forholde seg taus. Mye bank er et tegn på at en har satt fingeren i øyet på trollet. Vi for vår del er forberedt på mer.

Vi ønsker alle fagforeningsfolk, krigsmotstandere, nei-til-EU-mennesker, pornomotstandere og forkjempere for sekstimersdagen et godt kampår i 2006! Fram med fingeren!

KALENDER

Studemøte om imperialismen
1. februar kl 19, Waldemarhøy i Ski
Arr: RV/RU/AKP

Studemøte om imperialismen
6. februar kl 19, Liaveien 12
Arr: RV på Nesodden

Møte om Nepal (se side 7)
7. februar kl 18.30, Grønland 28, Oslo
Arr: AKP

Bombefly sendes fra Bodø
12. februar – Arr: Regjeringa

Sannheten om 2005 (og resten)
16.–18. februar, Parkteatret, Oslo
www.opplysningskontoret.no

Møte om Cuba
21. februar
Kleiv Fiskvik og Tone Foss Aspevoll. Arr. Oslo RV

Møte om kvinnepolitikk
2. mars kl 19, Grønland 28, Oslo
Arr: Oslo RV og kvinneutvalget i AKP

Den internasjonale kvinnedagen
8. mars

Demonstrasjoner mot okkupasjonen av Irak.
18. mars. Arr: Fredsinitiativet

AKPs Revolusjonskonferanse
24.–26. mars, Hellerud videreg skole, Oslo

Reduser åpningstidene i varehandelen!

Gjeninnfør åpningstidsloven!

Mona Bjørn (24) er leder av ungdomsrådet i Handel og Kontor i Norge. Som fagforeningsaktivist og ansatt i varehandelen (Coop), følger hun utviklinga i nettopp denne bransjen. Utvida åpningstider i jula er blitt et kjent fenomen. Mona er redd dette er en trend som skal spre seg til resten av årets måneder.

akp.no

– Vi hører at kundene vil ha butikkene åpne støtt. De vil handle seint på kvelden og om natta.

– Ja, noen vil nok handle om natta. Men i det store og hele sover folk da, for de skal jo på jobb om dagen. Folk handla ikke om natta for at de måtte, da Rema 1000 i Trondheim hadde døgnåpent jula i 2004. De gjorde det fordi de kunne.

– Det sies også at redusering av åpningstidene er ei begrensning av individets valgfrihet...

En jobb å leve med

– ja, muligheten til å handle til alle døgnets tider er visst blitt synonymt med individets valgfrihet for en del. Mulig at dette er valgfrihet for forbrukerne, men ansatte må rette seg etter åpningstidene, så det er ikke mye valgfrihet for dem. Jeg mener det verken er en menneskerett eller en livsnødvendighet å handle midt på natta. Men retten til et sosialt liv ved siden av jobben er det.

Man jobber for å kunne leve ved sida av jobben. Å ha en jobb å leve med og ei lønn å leve av, gir rom for reell valgfrihet.

– Hvordan påvirker dette varehandelen som bransje og butikkfaget som yrke?

– Konkurransen om kundene er tøff. Om en aktør tar til å tøyne åpningstida, blir de andre tvunget med på kjøret, om de vil eller ikke. Jeg er redd at ugunstige arbeidstider, få heltidsstillinger og mangel på lærlingsplasser er ting som vil være med å drive folk vekk fra faget. Utvida åpningstider får òg ringvirkninger for andre bransjer. Eksempelvis reinholdere og vektere.

– Hvor fort kommer døgnåpne butikker?

– De er her allerede. Eksempelvis har Reitangruppen starta en ny kjede kalt «Easy 24». Dette er en døgnåpen butikk på Langhus utafor Oslo. Planen er at de skal ha hundre slike. Butikken er kamuflert som en bensinstasjon – det står ei pumpe utafor. Bensinstasjoner opptil 150 m² har lov til å holde døgnåpent.

En Plantasjen-butikk hadde åpent 42 timer i ett strekk for å selge nyttårsraketter (!) denne jula. Og Plantasjen har lov til å ha åpent så og si hele døgnet, året rundt, da de er definert som et gartneri (!).

Studenter

– Hva betyr det at så mange studenter jobber deltid i varehandelen?

Mona Bjørn. Leder av Handel og Kontors sentrale ungdomsråd. Foto: privat

– Studenter blir brukt aktivt som argument for at vi skal ta bort tillegget for ubekvem arbeidstid (UB-tillegg), og for at det er greit å holde åpent «litt lenger». I følge arbeidsgiverne er det ikke ubekvent for studenter å jobbe kveld, natt, helg, for det er jo da de har mulighet til å jobbe. Ingen tenker på det faktum at: 1) Studentene har vært på skolen hele dagen. 2) En kan ikke basere «et helt skift» på ei gruppe som holder på å ta en annen utdanning enn butikkfaget, og som etter hvert vil gå over til arbeid i det de er utdanna til. Dette er ikke et angrep på studentene, men en påminnelse til arbeidsgiverne om at det trengs mer fagkompetanse i varehandelen. Vi har forresten et eget studentmedlemskap i LO.

Steng klokka 21!

– Hvor mye mener du åpningstidene bør reduseres?

– Det er viktig at nattarbeid skal være nattarbeid. Personlig mener jeg butikkene skal stenge seinest klokka 21 på hverdager. Klokka 18 på lørdager, røde dager, dager før helligdager og holde stengt søndager, også før jul. Dette er for øvrig slik den gamle åpningstidsloven var, bare at jeg mener alle butikker skal være stengt søndager, også når de er mindre enn 100 m².

– Og hva sier loven om dette?

– Etter at åpningstidsloven ble revet i filler i 2002, skulle lov om helligdagsfred ivareta restriksjonene på søndager og helgedager. I arbeidsmiljøloven ble utsalgssteder unntatt fra bestemmelsen om forbud mot nattarbeid. Noe jeg synes er sprøtt. Alvorlig talt, det er forskjell på å passe pasienter på sjukehus og

sørge for at de får medisinen sin og at folk holder seg i live, enn å ha folk på jobb sent på kvelden og om natta for at noen «må» kjøpe seg melk og brød. Det kan ikke sammenliknes.

I den nye arbeidsmiljøloven er nattarbeid definert mer generelt. Unntaksbestemmelsene er fjerna, og nå er «nattarbeid ikke tillatt med mindre arbeidets art gjør det nødvendig». Men såvidt meg bekjent skal de tidligere unntakene fra denne bestemmelsen fremdeles gjelde, sjøl om det ikke står i loven lenger. Det skal fremdeles være stengt søndager og helligdager, hvis utsalgsstedet er over 100 m², eller 150 m² bensinstasjon, med mindre området blir definert som turiststed.

Alles kamp

Innimellom virker det som vi i varehandelen holder åpent for hverandre. En må huske på at kundene også er arbeidstakere – de også rammes av et arbeidsliv der det ikke er noen grenser for når alle skal kunne være tilgjengelig.

– Er det enighet når det gjelder denne saka i fagbevegelsen?

– Nja, det er vel delte meninger der som ellers i samfunnet. Jeg mener dette er en så prinsipiell og viktig sak for våre medlemmer at jeg forventer et samla LO. Ens kamp er alles kamp!

– Noen ord til slutt?

– Ta vare på faget. Butikkfaget handler om kunnskap og yrkesstolthet.

– Ta vare på de ansatte. De liker å yte og er stolte av jobben sin. Husk at de også har behov for et sosialt liv ved siden av jobben.

– Gjeninnfør åpningstidsloven! – arbeid og fritid er en menneskerett!

Sekstimersdagen:

Økt sjukefravær kan være bra!

Regjeringa har bevilga 10 millioner til forsøk med sekstimersdagen. Hva skal målet for forsøk være? Ikke redusert sjukefravær!

Maren Rismyhr

Når dette målet går igjen, kan arbeidsgiverne lett si at forsøket var mislykka, fordi de har makt til å definere hva som er lavt nok. To personer med slitasjeskader og en graviditet kan være påskudd nok til å si nei til videre sekstimersdag. Men fraværet kan sjølsagt gå opp! Når samfunnet får kortere arbeidstid, kan flere ansettes. Folk som ikke klarer åtte timer, kan kanskje jobbe når det er seks. Et inkluderende arbeidsliv bør føre til høyere sjukefravær.

Målet

Målet med sekstimersdagen, er – sekstimersdagen! At folk skal få det bedre. At også kvinner som i dag må jobbe deltid – over 40 prosent – kan make full jobb og få full lønn. Produktiviteten øker hele tida, eierklassens rikdommer øker. Når arbeiderklassen har slåss for kortere arbeidstid opp gjennom historia, har argumentet vært at også arbeidere skal ha rett til å leve et liv, ikke bare arbeide. Det trengs egentlig ikke flere forsøk. Det er allerede gjort erfaringer. Men forsøk kan brukes som et ledd i kampen for å få lovfesta sekstimersdagen.

Pass på kompensasjon

Normalarbeidsdagen har to elementer. Det ene er lengden på arbeidsdagen. Jobber du flere timer enn normalt en dag, har du rett på kompensasjon. Det andre er når på døgnet det skal være

Maren Rismyhr er med i nettverket For sekstimersdagen og i kvinneutvalget til AKP

normalt å jobbe. I Norge er det slått fast i tariffavtaler at det er mellom 7 og 17. Tariffavtaler gir ubekvemstillegg for å jobbe utafør dette. Sekstimersdagen må ikke føre til at en mister slik kompensasjon! Har avtalen vært at en skal ha mer betaling mellom klokka 16 og 18, må en forsøke å beholde dette, også om en går på skift fra 12 til 18.

For noen kan det være fint å gjøre unna uka med ti timers dag på tre dager. Men da undergraves både helse og kompensasjon for overtid og ubekvem arbeidstid for arbeiderne som kollektiv. Det er viktig å huske at dette er retter fagbevegelsen har kjempet fram gjennom hundre år. Om enkelte har lyst og mulighet til å ta all jobben på fire dager i uka, må ikke det få over-

skygge forsvaret av de kollektive avtalene. Mange arbeidsoppgaver krever daglig tilstedeværelse, samtidig som lange dager stenger tusenvis av kvinner ute. Normalarbeidsdagen må være så kort at også de fleste kvinnene kan ha full jobb: Seks timer.

Innafor varehandelen jobber kjedene iherdig for å holde det gående hele døgnet. En skrekkens tanke er fire skift a seks timer – uten noen form for kompensasjoner. I industrien vil flere eiere forsøke seg på døgndrift. Eiernes begeistring for sekstimersdagen skyldes jo at de kan utnytte produksjonsutstyret flere timer i døgnet.

Loven må endres

Arbeidsmiljøloven definerer tida fra

klokka 6 til 21 som nattarbeid. Loven tar ikke med det som er blitt alminnelig i tariffavtaler. Derfor er det viktig å få dette med: Normal arbeidsdag skal ligge mellom 7 og 17. Normale arbeidstid er på seks timer.

Betydninga av en lov

Vi snakker her om en normalarbeidsdag på seks timer med samme lønn som åttetimersdagen har nå. Dette bør lovfestes.

En lov betyr:

– Sekstimersdagen gjelder alle, tariffavtale eller ikke.

– Arbeiderne må ikke være veldig friske og effektive for å gjøre seg for tjent til sekstimersdagen.

– De må ikke være avhengig av en spesielt rik eller grei arbeidsgiver for å få den.

– De ansatte trenger ikke selge andre rettigheter (overtidsbetaling m.v) for å få sekstimersdagen, slik det lett blir i forhandlinger om avtaler.

Samfunnsreform

Innføringa av sekstimersdagen er en samfunnsreform. For mange kvinner vil det kunne bety at de endelig kan få full lønn og fulle rettigheter for jobben de gjør. Noen sier: «Sekstimersdagen går ikke her. Vi er bare tre ansatte. Vi har ikke råd.» Kan hende det er rett. Derfor må ikke arbeidstidsforkortelsen ses som en reform på den enkelte bedriften, men som en endring av samfunnet som helhet. Det betyr at statlige rammebetingelser for bedrifter må regnes med. Økonomiske virkninger må måles i forhold til den norske statens økonomi. Den sterke økonomien burde brukes nettopp til å gjennomføre strategiske reformer for å skape et bedre samfunn.

Åpningstider:

Stress i butikk

– De som bestemmer åpningstidene i butikkene i desember, jobber tydeligvis ikke sjøl. Det sier Stine M. Bergan (21) som har jobba ved Glasmagasinet på et kjøpesenter i Tønsberg i desember. Vi har snakka med henne om hvordan det var å jobbe i varehandelen i julestria.

Jon Tønnesen

akp.no: Hvordan er det å jobbe i butikk rett før jul?

– Det er veldig mye stress. Ofte står du med flere kunder på en gang som forlanger oppmerksomheten din. Og selvfølgelig noen hyggelige, sier Bergan.

Til daglig studerer hun kriminologi på Blindern i Oslo og pendler fram og tilbake fra Tønsberg. Hun har jobba i jula for å få en ekstra inntekt. – Det strekker bare akkurat til med stipend og lån, sier hun.

– Det var tidvis slitstomt å kombinere eksamenstida med jobbing. Etter at

jeg var i Oslo for å ta eksamen fra tirsdag til fredag, dro jeg rett på jobb fredags ettermiddag. Den dagen blei lang og tung, smiler hun.

akp.no: Hva synes du om åpningstidene i julestria?

– Jeg er jo glad for å få jobb, men det er fryktelig unødvendig med åpent til langt på kveld og søndagsåpent. Det er mulig å planlegge litt, og det kommersielle kjøret rundt jula er bare for å skape behov, sier Bergan.

Om det å jobbe på et kjøpesenter forteller hun:

– Det er stort sett folk der hele tida. Stemninga blir nok særlig stressa på et kjøpesenter med mye mennesker, som stresser hverandre opp, så det er en egen atmosfære.

Farmandstredet i Tønsberg utvida åpningstidene i førjulstida. På hverdager var senteret oppe 10–21, lørdager 10–18 og søndager 14–19.

– Tåpelig, synes Bergan.

– De som har bestemt åpningstidene jobber tydeligvis ikke i butikk sjøl. De har vel sannsynligvis fri både lørdag og søndag, sier hun og ler.

Handel og Kontor har rapportert om mange utslitte butikkarbeidere i juleti-

Butikkeiernes ønskedrøm? Klokka er 0345. Kjøp purre!

da: – De er utsatt for stress og mas, og rives og slites til alle kanter, er rapportene derfra. Det kan også være én av mange årsaker til at varehandelen er den bransjen som er verst når det gjelder statistikken på sjukemeldte.

I andre enden står Handels- og servicenæringens hovedorganisasjon (HSH) og jubler. I desember blei det omsatt varer for 40 milliarder her i landet. Over 30 prosent av dette var «julehandel».

KJØP BOKA!!

6-timersdagen på Kellogg's

av Benjamin Kline Hunnicutt

Utgiver:

For 6-timersdagen

ISBN 82-303-0485-8

Pris: 120 kr pluss porto

Bestilles hos:

boka@6-timersdag.net

Arbeidsgruppa i For 6-timersdagen som har stått for produksjonen av boka, er Anne Lise Nestande, Astri Melheim og Maren Rismyhr.

Tjenestedirektiv, AFP, pensjonsreform og arbeidsmiljølov

Nei til sosial dumping!

- Fagforeningene må vedta uttalelser mot EUs tjenestedirektiv med krav om veto. Dette sier Arne Byrkjeflot, LO-leder i Trondheim, om direktivet som skal behandles i EU-parlamentet 14.-15. februar. Ministerrådet gjør endelig vedtak etter dette. Da blir det tid til å mobilisere for veto i Norge.

akp.no

Arne Byrkjeflot: Fri flyt av tjenester er en av EUs grunnleggende friheter. Tjenester er nå 70 prosent av økonomien i EU, som har som mål å bli verdens mest konkurransedyktige økonomi innen 2010. Til det trengs et virkelig fungerende felles tjenestemarked, koste hva det koste vil. EU gjør et grunnleggende grep: De innfører prinsippet om opprinnelsesland.

akp.no: Hvordan vil det fungere for tjenester?

AB: Om en vare er godkjent i ett EU-land, kan den ikke nektes solgt i et annet. Det samme innføres nå for tjenester. Det betyr at en polsk tømrer eller hjemmehjelp kan tilby sine tjenester i Norge til polsk lønn, på polske arbeidsvilkår og med polsk kontroll. Alle norske krav til tjenesten blir sett som konkurransehindre og skal bort. Vi kan sitte igjen med noen få krav som vi må bevise er av tvingende offentlig interesse og søke EU om å få beholde dem.

Dette handler altså både om sosial dumping og om at våre krav til tjenestens innhold undergraves.

Mot dette går en samla europeisk fagbevegelse, også norsk LO. Soria Moria-erklæringa krever et tjenestedirektiv uten sosial dumping og åpner for bruk av veto.

Nei til Dølvik og Ødegaard

akp.no: I det siste har forskerne Jon Erik Dølvik og Mette Ødegaard i Fafo sagt at den samstemte motstanden bygger på en misforståelse. Deres trumfkort er at EUs utstasjoneringdirektiv fortsatt gjelder, og det betyr at vi fortsatt kan allmenngjøre tariffavtaler, slik det er gjort i noen få tilfeller.

AB: For det første betyr dette at vi måtte innføre minstelønn i alle tjenesteyrker i Norge. I mange bransjer

tror en at dette vil føre til at enda færre organiserer seg. Erfaring fra land med minstelønn er at det fort blir normal lønn. Å få allmenngjort en tariffavtale krever dessuten dokumentasjon på sosial dumping. Direktivet sier at det ikke kan kreves at det finnes timelister, lønnslistene eller arbeidskontrakter på arbeidsplassen eller i Norge i det hele tatt. Hvordan skal en da dokumentere noe? Arbeidstilsynet må henvende seg til det polske arbeidstilsynet og be om at de krever listene utlevert. Dette er et system som er laget for sosial dumping.

Skal vi vinne kampen, må vi ta debatten med Dølvik og Ødegaard og vaksinere fagbevegelsen mot forvirringa de prøver å spre. Det handler om hele vår samfunnsmodell, der rettigheter er bygd på avtale mellom partene og ikke lovbestemt minimum, og der hvert eneste krav til kompetanse, kvalitet og godkjennelse er bygd på tiårs erfaring med hva som er nødvendig for å sikre befolkninga.

AFP må forsvares

akp.no: AFP skal opp i tariffoppgjøret og står i fare. Hva må gjøres?

AB: Fagbevegelsen må være på vakt mot alle forslag om å innskrenke ordninga. Vi opplever nå forslag om at den bare skal være for «sliterne», de som har jobba 40 år eller mer i spesielle yrker. Vinner dette fram, blir AFP ei ny behovsprøvd ordning der en skal veies på gullvekt. Sannheten er jo at folk helst vil jobbe, det er ikke mer enn 34 000 som er på AFP.

akp.no: Hvor viktig er dette tariffoppgjøret for AFP?

AB: Den endelige utforminga av førtidspensjonen kommer til å skje i 2007. Dermed er det ved årets oppgjør at en kan få løfter, slik at AFP sikres i det pensjonsforliket som da kommer.

Det spesielle med AFP er at dette er en avtale som kommer opp i tariffoppgjøret. Det er et klart løfte både fra regjeringa og pensjonsvedtaket at ordninga skal videreføres. Da trengs det betydelig økt statlig bidrag. Når pensjonsalderen øker, vil det bli flere år å dekke. Samtidig vil flere gå over på AFP, fordi det er eneste vei ut. Skal dette dekkes gjennom tariff, vil mange oppgjør gå med. I tillegg vil ordninga bli så dyr for bedriftene at det kan bli problemer med i det hele tatt å få tariffavtaler.

Kravene

Kravene må altså være en garanti fra regjeringa om at en fortsatt opprett-

Arne Byrkjeflot er leder av Trondheim LO. Han sitter i kommunestyret for RV og er medlem av AKP. Foto: akp.no

holder opptjening av pensjon, at AFP fortsatt starter på 62 år, og at antall år som dekkes, følger med når pensjonsalderen økes. Økte utgifter til AFP som følger av dette, må dekkes av staten.

Pensjonsreformen

akp.no: Er det noe som kan gjøres for å redusere skadene ved pensjonsreformen?

AB: Det er viktig å presse LO til å slåss for alt som gjorde at ledelsen klarer å få et knapt flertall på LO-kongressen. Det betyr at ledighet, omskolering og attføring ikke skal redusere opptjeningsgrunnlaget, at deltid skal kompenseres, og at det bare er den delen av pensjonen som er over minstepensjon, som ikke skal følge lønnsutviklinga. Videre at økning av pensjonsalder ikke skal skje automatisk ved økt levealder og at dette ikke skal ramme yrker med lav levealder.

Men den store kampen vil stå om AFP og en verdig uføretrygd. Det er både en kamp for flertallet og for dem som rammes hardest av det brutale arbeidslivet.

Jeg er litt redd for at studentene og de vernepliktige bare slåss for å få pensjonsopptjening for sine grupper, at vi får en intern kamp om hvem som er verdige til fortsatt AFP, og at de uføre blir glemte. Men jeg tror det er mulig å bygge opp en bred allianse for å forsvare ordningene.

Arbeidsmiljøloven

akp.no: Hva har den nye regjeringa gjort for arbeidsmiljøloven?

AB: De tre partiene lovet å reversere alle endringene fra sist sommer. Dette har de gjort på arbeidstid, overtid, midlertidig arbeid, nattarbeid og på retten til å stå i stilling til sak om usaklig ansettelse er endelig avgjort.

akp.no: Hva står igjen?

AB: Vi venter på at de innfrir sentrale valgløfter om innføring av regionale verneombud innenfor service-sektoren, om likestilling skift/turnus og om skriftlig avtale på innleie av arbeidskraft innenfor bedriftens normale virksomhet.

I tillegg er det naturlig å løftene om et sterkere regelverk mot sosial dumping kommer inn i loven, dvs. innsynsrett for tillitsvalgte og verneombud på lønns- og arbeidsforhold både på bedriften og hos underentreprenører.

Nei til 13-timers dag

Så er det uheldig at de beholder muligheten til å inngå lokale avtaler om å utvide arbeidstida betraktelig, at bedriften kan holde opplysninger skjult for arbeidstakerne, og at mange av de konkrete reglene et verneombud kunne slå i bordet med, fjernes eller flyttes over i forskrift.

Jeg mener vi må ta regjeringa på ordet. Når alle forverringer skal bort, så skal alle forverringer bort. Ikke bare de mest åpenbare og omtalte. De viktigste er at vi får tilbake de gamle overtidsreglene og at 13-timersdagen fjernes.

Regjeringa

akp.no: Godt og dårlig fra den nye regjeringa?

AB: Bra: Det er grunn til jubel når de bryggeriansatte får beholde emballasjeavgiften, når oppsigelsene trekkes tilbake i Jernbaneverket, når arbeidsledige får tilbake feriepengene, når fornyingsministeren stanser Konkurransetilsynets krav om salg av Trondheim Energiverk, og dessuten vedtaka mot privatskolene og mot nedleggelse av sykehus.

Dårlig: At trygda fortsatt gis i bare to år, at permittering erstattes med oppsigelser pga stor egenbetaling og bare 36 uker permittering, et skattesystem for de rike og en uforståelig egenandel på medisiner for kronisk syke. En del negative ting kan vi i velviljens navn sette på kontoen for et statsbudsjett forberedt av Bondevik. Men fra nå av forventer vi en ny kurs og at løftene holdes! Regjeringa vil bli pressa av ei sterk høyreside nasjonalt og krav om mer markert internasjonalt. Det er bare ved å holde oppe den sterke bevegelsen som har båret fram dette skiftet, at vi faktisk kan få en ny kurs.

Foto: akp.no

Tillitsvalgt ble oppsagt Oddleiv Tønnessen vant – NHO anker!

ESS Offshore sa opp tillitsvalgt Oddleiv Tønnessen i forbindelse med nedskjæringer våren 2000. Han var for brysom for selskapet. Fagforeninga gikk til sak. 16. desember 2005 kom Lagrettens dom: Full seier for Tønnessen. Selskapet og NHO har nå anka til Høyesterett!

Jorun Gulbrandsen

Tønnessen ble tilkjent ei erstatning på 100 000 kroner i Lagretten. ESS Offshore må dekke både egne og fagforeninga Safe (tidligere OFS) sine saksomkostninger fra to rettsaker. Bare Safe sine utgifter beløper seg til i underkant av en million kroner.

Kampvilje

I begynnelsen av oljeeventyret i Norge

lå de som rydder og vasker, serverer mat og annen forpleining, på bønn lønnsmessig og i anseelse. I dette yrket finner man størst innslag av kvinner offshore. Arbeiderne starta sin egen uavhengige fagforening: Cateringansattes Forbund (CAF). En av de helt sentrale skikkelsene i ledelsen var bakeren Oddleiv Tønnessen. I 1986 gikk de til en omfattende streik som sendte de aller fleste nordsjøarbeidere hjem. Et år seinere var de forpleiningsansatte blant lønsvinnerne i Nordsjøen. Som tillitsvalgt har Oddleiv Tønnessen vært en talsperson og et ansikt utad i protesten over måten omstillingene foregikk og foregår på i selskapet

NHO er nå med på ESS sin anke til Høyesterett. Fagforeningsleder i Safe. Terje Nustad sier: «De ønsker å forsterke arbeidsgivers styringsrett på bekostning av stillingsvernet og retten til å få tilbudt alternative stillinger i bedriften. Dersom NHO legger hele sin styrke inn i saken for om mulig påvirke

Høyesterett, er også NHO med på hekseprosessen for å bli kvitt «brysomme» fagforeningsledere.»

Safe oppfordrer hele fagbevegelsen til å ta saken opp. Vis i handling at NHO og ESS Offshore sine metoder aldri vil bli akseptert.

Oddleiv Tønnessen. Foto: Mette Møllerop

Trondheimskonferansen og Kvinner på tvers: Arbeiderklassen kan forandre samfunnet!

Den årlige Trondheimskonferansen bidrar til at folk fra fagforeninger og klubber over hele landet utvikler en felles forståelse av utviklinga i samfunnet.

Siri Jensen

De samler seg om felles saker å slåss for, både innad i fagbevegelsen og overfor arbeidsgivere og regjering. De som deltar lærer om forholda for arbeidsfolk i andre bransjer og yrker og hva de står for. Konferansen legger grunnlag for gjensidig støtte og solidaritet. Trondheimskonferansen gir et glimt av hvordan det kunne vært om arbeidsfolk hadde makta, og bidrar til å utvikle bevissthet om at arbeiderklassen kan forandre samfunnet.

Konferansens betydning for klas-

sebevisstheten gjør at det er viktig at den er allsidig sammensatt, slik at ulike deler av arbeiderklassen blir synlig. Kvinnene utgjør over halvparten av arbeiderklassen, og både kvinner og folk med minoritetsbakgrunn har en viktig rolle å spille på konferansene.

Kvinner på tvers

Kvinner på tvers har sin årlige konferanse 23. og 24. september 2006. Konferansen gir kvinner, på tvers av fagbevegelsen og kvinnebevegelsen, et forum for å dele erfaringer, analysere kvinners situasjon og finne fram til felles saker. Dette legger grunnlag for en strategi for å slåss både mot klasseundertrykking og kvinneundertrykking.

Konferansene utvikler kvinnebevissthet, bevissthet om at f.eks. lav lønn eller vold mot kvinner ikke skyldes feil ved den enkelte kvinne og hennes valg, men at kvinneundertrykking er innebygd i organiseringa av samfunnet. Kvinner trenger slike fora også for

Foto: akp.no

å slå gjennom i fagbevegelsen, selv om de utgjør flertallet i arbeiderklassen. Hvis arbeidsfolk skal forandre samfunnet, må de skape endringer som også forandrer kvinnenens stilling.

NEI TIL STATLIG RASISME

«I en verden der kapitalismen forårsaker kriger, sult og politisk forfølgelse er det uforståelig at Norge, som et av verdens rikeste land, skal lukkes for mennesker som har behov for å flykte. Norge har også et direkte ansvar overfor flyktninger fra flere land. Krigene mot Irak og Afghanistan har gjort disse landene ulevelige for mange mennesker. Norge har deltatt aktivt i begge krigene, men tar ikke i mot flyktninger fra disse landene.

Rød Ungdom lover fortsatt kamp mot den statlige rasismen og vil kjempe for et Norge som tar ansvar overfor mennesker på flukt!»

Dette skriver RUs leder Bjørnar Moxnes (bildet) i en kommentar til at den kinesiske asylsøkeren Boheran hadde hengt seg i cella si i Sverige etter at han var blitt utvist fra Norge. Les teksten på www.sosialisme.no.

Antikommunisme: Skriv under på protest!

Europarådet behandler en resolusjon mens denne avisa lages. Resolusjonen heter «Behov for internasjonal fordømmelse av de totalitære kommunistiske regimenes forbrytelser». (Det er peker til resolusjonens fulle tekst på AKPs nettsted.)

Den svenske høyrepolitiker

Göran Lindblad har forberedt resolusjonen, som setter likhetstegn mellom nazisme og kommunisme og legger opp til en omfattende – og offentlig betalt – antikommunistisk kampanje. I Tsjekia er det allerede gjort forsøk på å forby ungdomsorganisasjonen til det største kommunistpartiet der. Det skal

skapes et idelogisk klima for en europeisk mccarthyisme, som ikke bare dreier seg om å svekke klassekampen i Europa, men også skal rettferdiggjøre inngripen overfor folk og nasjoner verden over som opponerer mot kapitalens verdensorden.

AKP oppfordrer folk og organi-

Solidaritetsaksjon for oppsagte arbeidere

Støtt kvinnene ved Grilstad fabrikker!

Elisabeth Grønnesby og Anita Berdahl fikk sparken og måtte gå på dagen fra Grilstad fabrikker i Trondheim 8. september. LOs juridiske seksjon avdeling Midt-Norge har på vegne av Norsk nærings- og nytelsesmiddelarbeiderforening, NNN, stevnet Grilstad fabrikker for arbeidsretten.

Tina Marine Wikstrøm

Begge kvinnene har jobbet i over 20 år på Grilstad fabrikker i Trondheim. «Dette er som å gå 100 år tilbake i tid,» sier Elisabeth Grønnesby til *akp.no*. «Man blir utrolig sliten av å bare gå og vente, men vi gir oss ikke!» Kvinnene fortsetter å kjempe for å få tilbake jobben.

De to kvinnene venter fortsatt på beskjed om dato for rettsaka. De har ytret ønske om rettsak uke 10, og håper på endelig beskjed i slutten av januar.

En ordinær arbeidstvist

Ledelsen ved bedriften hevder at de to kvinnene har gjort seg skyldig i grov misligholdelse av arbeidsavtalen og at de har oppfordra sine kolleger til å jobbe saktere. I følge ledelsen bidro de til å forsure og forverre arbeidsmiljøet og ved å ikke være «leveringsdyktige». Dette etter at bedriften en uke tidligere vedtok å oppheve den lokale arbeidsavtalen om akkordlønn. Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund skriver på sine nettsider: «1. august ble den lokale arbeidsavtalen om akkordlønn opphevet på grunn av en ordinær arbeidstvist mellom bedriften og 100 organiserte i NNN. Noe som innebærer at tempoet var redusert og de ansatte gikk glipp av akkordlønn på om lag 35 kroner timen.»

Send støtte

John Peder Denstad, sekretær i LO Trondheim, sier at Grilstadsaka mobiliserer folk, organisasjoner, bedrifter og fagforeninger i Trondheim til støtteaksjoner for kvinnene. Det er satt i gang kronerulling, det vil fortsette med aksjoner og fanemarkeringer. Grilstadsaken, og også den politiske diskusjonen om utflytting av bedrifter, vil bli tatt opp under Trondheimskonferansen i slutten av januar.

Støtte kan sendes til LO i Trondheim, postboks 846 Sentrum, 7409 Trondheim – kontonummer 4200.41.27360. Merk sendinga med «Avskjedigete Grilstad».

sasjoner, ikke bare på venstresida, men alle demokratisk innstilte personer, om å protestere mot dette utspillet; gjennom egne uttalelser eller ved å skrive seg på oppropet du finner på www.no2anticommunism.org.

Afghanistan:

USA trapper ned - Norge trapper opp

Washington, Gardermoen, Brussel og Kabul: USA, Nato og Norge i samarbeid om okkupasjonen av Afghanistan. Nye norske tropper sendes til ISAF-styrken i februar og mars.

Arnljot Ask,
internasjonal sekretær i AKP

Washington

Bush: USA vil redusere antall tropper i Afghanistan. Den militære styrken Operation Enduring Freedom (OEF, se faktaboks) skal slankes fra 20 000 til 16 000 soldater. USA vil bidra med mindre penger til gjenoppbygging.

Gardermoen

De første offiserene i den niende norske kontingentstaben drar til Kabul for å forberede overføringen til Mazar-e-Sharif nord i Afghanistan. Samtidig rigger den norske Battle Group 3 ned i Kabul. Noen derfra omstiller seg til å dra nordover. Forsvarsstaben forbereder å sende ytterligere mannskaper, som skal være klare i Mazar-e-Sharif i mars. Norge skal da ta over ansvaret i det mer utrygge området der.

Litt lenger vest, i Meymaneh, opp mot grensa til Turkmenistan, tok Norge i september over ansvaret for den såkalte provinsielle stabiliseringsenheten (PRT) der. Den er oppretta av USA.

Det norske ISAF-opdraget i Afghanistan beveger seg inn i mer urolige områder og trappes opp. F-16-flyene som den norske regjeringa skal sende 12. februar, begrunnes med dette.

Kabul

Mostanden mot regimet trappes opp, med sjølmordsbomber og andre angrep. Av 19 sjølmordsaksjoner siste året skjedde 13 i de 10 siste ukene. Innbyggerne i og rundt Kabul protesterer mot alle sperringene som er satt opp og hindrer ferdselen.

For et år siden avsatte president Karzai planleggingsministeren, fordi han hadde kritisert de ca 3000 hjelpeorganisasjonene som jobber der, for å ta for mye av midlene som er bevilget til gjenoppbygging av Afghanistan. Nå kommer denne kritikken opp for fullt igjen fra opposisjonen. Motsetningene sentralt skjerpes merkbart.

Brussel

Nato-hovedkvarteret la opp planene for «Fase 3-utvidelsen» av ISAF (se faktaboks) i desember. ISAF skal nå også inn i de seks sørlige og sentrale provinsene, der okkupantene slåss som hardest mot det som kalles Taliban. ISAF skal tilføres 7000 nye soldater og vil da være jevnstore med OEFs 16 000. Canada, Nederland og England har sagt seg villige til å bære de tyngste byrdene. Men i Nederland vokser protestene.

Spørsmålet er nå: Hvor mye av dette skal Norge dekke?

ISAFs mandat utvides også til å «avvæpne ulovlig bevæpnede grupper».

Ut av okkupasjonsmyra!

Antikrigsbevegelsen i Norge må kreve at hele ISAF-opdraget avvikles. Verken fly eller soldater skal av gårde i vinter! Sjøl om en avvikling av okkupasjonen ikke umiddelbart vil føre til fred og framgang for landet, så er det likevel den beste veien. En ny prosess må startes ved å innkalle en ny, uavhengig grunnlovgivende forsamling, Lloya Jirga. Sivile hjelpeoppdrag og eventuelle sikkerhetsoppdrag for det internasjonale samfunnet vil da ha bedre vilkår for å kunne lykkes.

Det er stormaktene som har skapt de største problemene med sine kriger og intervensjoner de siste 25 åra.

ISAF OG OEF

ISAF: International Security Assistance Force. Er forankra i FN-resolusjon 1386 av 20. desember 2001, og skulle være en stabiliseringsstyrke for den provisoriske regjeringa. Ble underlagt Nato-kommando i 2003.

OEF: Operation Enduring Freedom. Direkte styrt av USA.

Bror og søster: I Norge lages det et skille mellom ISAF og OEF. Regjeringa sier de kan sende soldater og bombe-fly til ISAF, men ikke til Operation Enduring Freedom.

Men ISAF og OEF er i et tett samarbeid. Resolusjon 1510 i Sikkerhetsrådet fra oktober 2003 sa at ISAF kunne operere overalt i Afghanistan, og at Nato hadde kommandoen.

Resolusjon 1563 fra september 2004 sier at ISAF skal fortsette å samarbeide tett med Karzai-regjeringa, FN's representanter og OEF i gjennomføringa av sitt mandat. Vedtaket ble gjentatt i den siste resolusjonen, 1623, i september 2005. Virkeligheten sjøl viser at USA og Nato ser ISAF og OEF under ett og leder begge i kampen for å opprettholde okkupasjonen av Afghanistan.

Boikott varer fra Israel!

Fylkestinget i Sør-Trøndelag vedtok 15. desember 2005 ein boikott av varer frå Israel.

Ingrid Baltzersen

Vedtaket: «Det blir nå dratt igang en internasjonal boikottaksjon av Israel. Apartheid i Sør-Afrika ble fordømt av en hel verden og gjorde sitt til at det ble en ende på det. Israels okkupasjon av Vestbredden, Gaza og Golan er blitt fordømt i FN. Dessuten strider settelmentene på okkupert område mot internasjonal rett. Bygging av Muren er dømt illegal av Den internasjonale domstolen i Haag, og flyktningene venter fortsatt på å vende tilbake.

Sør-Trøndelag var det første fylket til å boikotte Sør-Afrika. I tråd med god tradisjon vedtar Fylkestinget som det første i landet å boikotte varer fra Israel, både i egne innkjøp og i holdningsarbeid, og vi oppfordrer befolkningen til å gjøre det samme.»

Dette fekk Utanriksdepartementet til å intervensjonere for å stoppa vedtaket. Arbeidarpartiet lokalt slutta raskt rekene, og fylkesutvalet utsette iverksettinga til neste fylkestingssamling, der Arbeidarpartiet sine representantar kjem til å snu og stemma mot framlegget.

Positivt er det at folk har reagert rundt om og laga aksjonar, RU-lag har aksjonert, SV gjennomfører boikottkampanja si, og lokale Boikott Israel-grupper blir aktivisert igjen.

Det var Torill Skjærseth, vararepresentant for RV, som fremja boikottforslaget i fylkestinget.

– Uansett utfall, er saka blitt diskutert mykje, både lokalt, nasjonalt og internasjonalt. Forslag om boikott bør derfor fremjast uansett om ein ikkje er sikker på å få det vedteke.

Kurdistan:

Send helseteam til Öcalan!

Den kurdiske politikeren Abdullah Öcalan ble kidnappet av CIA-agenter i Kenya 15. februar 1999 og har siden sittet i fengsel i Tyrkia, isolert på fengselsøya Imrali. Dette er tortur. Hvor er Utenriksdepartementet? Hvor er Amnesty? Hvor er fagforeningene?

Öcalan må ikke glemmes! Hvem vil være med på å etablere et helseteam som kan besøke ham og finne ut hva som skjer?

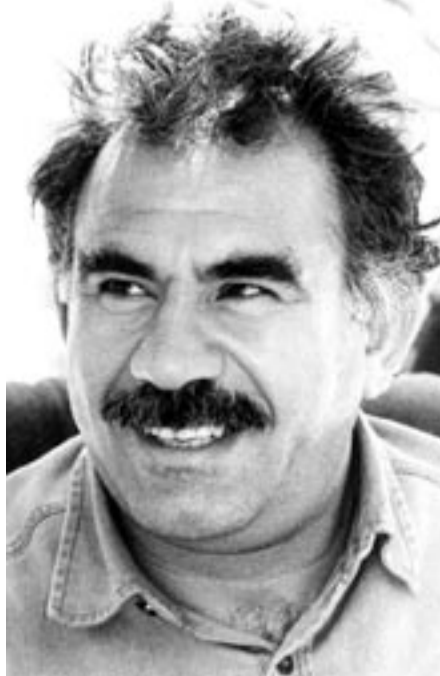
Det de tyrkiske myndighetene kan gjøre mot Öcalan, er et uttrykk for hva myndighetene kan tillate seg overfor alle kurdere. Öcalan er dømt for «terrorisme», fordi organisasjonen PKK står på Tyrkias «terrorliste».

Sensur

I Danmark er det en kurdiske tv-stasjon, Roj TV. EU, USA og Tyrkia har bestemt seg for at stasjonen, som sender mye musikk og bruker ni språk, støtter Kongragel (Kurdistan's folkekongress), som oppfattes som en videreføring av Det kurdiske arbeiderpartiet (PKK). Nå krever de at myndighetene stenger radioen. Dette har Danmark til nå nektet.

Newroz

Newros, kurdiske nyttår, feires 21. mars i millionbyen Amed (Diyarbakir på tyrkisk) og ellers i Kurdistan. Det er mulig for folk i Norge å delta som privatpersoner eller som delegat fra fagforening. Det er tryggere for kurdere å delta i feiringa når utlendinger er til stede. Dessuten forteller norske som har deltatt tidligere, at feiringa er overveldende og optimistisk. AKP kan formidle kontakt hvis noen er interessert.

Mer info, se www.kurdishinfo.com.

USAs krig i Irak: Motstanden i Irak ved et veiskille

Den massive oppslutningen ved valgene 15. desember i provinsene i det såkalte sunnitrangleget, har ført til at USA snakker om en stor seier. Men oppslutningen kan ikke forklares på noen annen måte enn at viktige deler av motstandsbevegelsen gikk inn for å delta i valgspillet for å få inn så mange representanter som mulig i nasjonalforsamlingen.

Lars Akerhaug, styremedlem i Komiteen for et fritt Irak

Dette rimer også med strategien som ble fulgt i folkeavstemningen om grunnloven, der motstandsbevegelsen oppfordret folk til å gå til urnene for å stemme nei. Uten valgjuksset som fant sted i flere av provinsene, som Niniwa, er mulighetene store for at nei-siden ville fått et flertall mot loven.

Politisk og sosial bevegelse

I pressen kan man fort få inntrykk av at den irakiske motstanden mangler folkelig oppslutning. Bildet blir malt av smågrupper som trenger seg inn i Irak utenfra, til et land der folk ellers ville levd i fred. Bildet er galt. Den væpnede kampen gjennom dusinvis av forskjellige grupper er bare en militær spiss for en langt breiere politisk og sosial bevegelse. Faktisk har mange byer, landsbyer og andre store områder utenfor okkupasjonsmaktens kontroll bygd nettverk av representative organ og lokale komiteer som utgjør en geografisk motmakt til okkupasjonen.

Under vanskelige og ofte desperate forhold tar de over organiseringen og administrasjonen av vanlige folks liv. Dette blir gjort enda vanskeligere av USAs stadige innmarsjer i disse byene. Men slik Israel aldri har klart å ta kon-

trollen verken over Gazastripen eller noen av de større byene på Vestbredden, har heller ikke USA klart å vinne kontrollen over de store områdene og byene i Irak. I de områdene der sjiamuslimene har det politiske flertallet er det militisgrupper som Moqtada al-Sadr's bevegelse som «styrer gata».

Politisk strategi

Slik kan vi kanskje snakke om en tvekamp der ingen av deltakerne klarer å slå ut den andre. USA klarer ikke å slå tilbake motstanden, men samtidig har motstanden problemer. For dem koker kjernen av problemene ned til spørsmålet om politisk strategi. Et kritisk punkt her er baathistene sitt standpunkt om at «motstanden ikke trenger en politisk front». Dette standpunktet dømmer motstanden til å være en undergrunnsbevegelse, mens en suksessfull kampanje mot okkupasjonen skriker etter en politisk bevegelse. Rett nok er baathistene og, i deler av vest-Irak, salafistbevegelsene som hevder lojalitet til al-qaida militært de sterkeste. Men dette betyr ikke at Baathpartiet er sterkt. Baathismen var de siste tiårene et hult skall, der ideologien ble erstattet til fordel for islamsk-nasjonalistiske stammestrukturer som fordelte makt og fordeler. I Saddam Husseins siste periode var de avhengige av fysisk makt i kombinasjon med et intrikat spindellev av penger, makt og privilegier. Selv om Baath fortsatt har sterke finansielle sentre inne i og utenfor Irak, vil de ikke kunne gjenopprette sin tidligere status som forvalter av fordeler og fysisk makt. De siste tiårene med baathstyre er ikke noe vanlige irakere ønsker å vende tilbake til, og selv om partiet spiller en viktig finansiell og strategisk rolle for mange motstandsgrupper, betyr ikke det at disse gruppene kjemper for en gjeninnsetting av Saddam Husseins regime.

Byopprør

I Irak er heller ikke en folkekrig som i Kina eller Vietnam mulig. Situasjonen

ligner mer på Libanon, Palestina eller Somalia. Det strategiske angrepet må ta form av folkelige byopprør. Derfor er befolkningen i byene livsviktige for motstandskampen, og byopprør krever enhet mellom den «sunnimusliske» motstanden og den sjiamuslimske befolkningen. Dette var i ferd med å vokse fram under den sterkt anspente situasjonen sensommeren 2004, men gikk så inn i en bølgedal.

Med bakgrunn i dette er valget om å gå inn i den politiske prosessen forståelig og riktig. En gruppe medlemmer av nasjonalforsamlingen som konsekvent protesterer mot okkupasjonen, kan bidra til å sabotere forsøkene på å installere et maskeraderegime i Irak.

Boomerang

I denne situasjonen manøvrerer USA vilt. De har løpt fra forsøkene på å «av-baathifisere» Irak. Nå er de i ferd

med å skjønne at flertallet av sjiamuslimene overhodet ikke sympatiserer med dem, men heller følger anti-amerikanske ledere som Muqtada Al-Sadr eller pro-iranske grupper. USAs strategi om å satse på sjiaene og kurderne for å slå ned motstanden, har blitt en boomerang som er i ferd med å slå tilbake på dem. Samtidig kan USA heller ikke på lang sikt leve med et pro-iransk styre i Bagdad når deres langsiktige mål er å fjerne regimet i Teheran. Derfor er det og logisk at USA forsøker å hente inn noen tidligere baathister for å utgjøre en motvekt til de mer eller mindre pro-iranske gruppene som nå har makten i landet.

Den nye nasjonalforsamlinga får ikke noen blokk med absolutt flertall. Det vil skjerpe den politiske maktkampen framover og åpne muligheter for motstandsbevegelsen til å forsterke kravet om at USA må trekke seg ut.

Irak:

Se www.frittirak.no

Krav til den norske regjeringa

Regjeringa ynder nå å framstille det som om Norge er ute av Irak-okkupasjonen. Men dessverre er Norge fortsatt tjukt innblanda her også. De viktigste kravene antikrigsbevegelsen bør reise nå, er disse:

Internasjonalt utvalg i AKP

1. Stans treninga av kollaboratører

USA satser nå hardt på at irakisk politi og militære skal ta over mer av oppgaven for dem. De sender nå 2000 nye instruktører fra USA til Irak.

Norge støtter fortsatt gjennom trening av irakere på Jättå og Rena, – og bidrar økonomisk gjennom Nato.

2. Stans den økonomiske støtta til okkupasjonen

Norge støtter økonomisk gjennom Nato, som er ansvarlig for all treninga i Irak.

3. Ingen deltakelse i det økonomiske ranet av Irak

Statoil og Hydro må trekke seg ut av avtalene med okkupasjonsregjeringa. Regjeringa må slutte med å legge til rette for at norske bedrifter skal delta i det økonomiske ranet. Det norske oljeselskap (DNO) må stanse oljeutvinninga i Irak.

Bygg Komiteen for et fritt Irak

Det er nå fungerende lokalkomiteer i Trondheim, Bergen og Oslo. Det trengs flere! Det er årsmøte i Oslo lørdag 1. april. Abduljabbar al Kubaisi, talsperson for Iraks patriotiske allianse, som nettopp ble slept fri fra 16 måneder i fengsel i Irak, kommer muligens.

AKP HAR NYLIG BESØKT NEPAL

AKP har i høst vært i Nepal for å studere jordreformers rolle i utviklinga av land i sør. Nepal står i dag overfor mulige store samfunnsmessige endringer, som følge av framgangen for den maoistiske bevegelsen i landet. Det hørte derfor med at Johan Petter Andresen, som var AKPs utsending, også besøkte baseområdene til det maoistiske kommunistpartiet, CPN(maoist).

Ny bok

Andresen har nå skrevet ei bok om Nepal som kommer ut i februar, med mye informasjon og bilder. 128 sider i Rødt!-format, pris 75 kroner (50 kroner for ungdom og folk uten arbeidsinntekt). Den kan bestilles allerede nå via AKP-kontoret eller direkte fra forfatteren (jpandres@broadpark.no).

Møte om Nepal

7. februar er det møte om Nepal i Oslo (Grønland 28 kl 18.30). Foruten Johan Petter Andresen kommer Anand Swaroop Verma som representerer World Peoples Resistance Movement, som støtter de nepalske maoistene. Han er på turne i Europa for å fortelle om de nepalske maoistenes strategi og kamp. Andresen vil også vise videofilm som ble tatt opp under reisa.

Kamp for Sykestua i Vågan:

Noen ganger er det ålreit ...

Som regel er det ålreit å samle folk til kamp. Det er slik de store seirer vinnes. I vinter tok sanitetskvinnene i Vågan i Lofoten innersvingen på den lokale makta av Ap, SV og Senterpartiet. Når de sammen med syke, gamle, deres slekt, helsearbeidere, innbyggerforeningene og noen rabulister i RV og AKP i skjønn forening med prektige høyrefolk tvinger Makta i kne, da er det godt å være rød og på lag med de små.

Gunnar Aarstein

I nitti år har «Sykestua» i Svolvær gitt helse og pleie til Vågans befolkning. Mange er født der, mange har fått avlastning og pleie, og utallige familier har fulgt sine kjære til livets slutt på Sykestua. Nå heter den Kløverhagen, for sanitetskvinnene har bygd og drevet stedet fra lenge før slikt ble kommunal oppgave. I nyere tid har kommunen betalt regninga. Og det har gått greit, til i juni 2005, da kommunestyret i Vågan vedtok å halvere budsjettet for Kløverhagen fra nyttår 2006. Det var viktig for posisjonen å komme ut av fylkesmannens Robek-register, for kulturhus skal bygges og millioner lånes. Budsjett disiplin, det må man ha, og da var det greit, mente SV og Ap, å kutte i de «privates» drift.

Offentlig virksomhet på sitt beste

«I virkeligheten er disse offentlighetens frontkjempere i Vågan bevisstløse redskap for de høyrekreftene, som har brukt hver dag i tju år til å rive ned nordmenns velferdstilbud,» skreiv RV i *Lofotposten*. «Nå slakter de eldreomsorgen.»

Hvorfor bør velferdstjenester drives av det offentlige? Fordi det er folket gjennom sine organisasjoner og valgte organ som vet best hva fellesskapet trenger, og som bør ha myndig-

Gunnar Aarstein er medlem av RV og AKP, sitter i kommunestyret og er med i kommunens forhandlingsutvalg med Kløverhagen.

Fakkeltog i Svolvær 4. januar. Foto: Turid Hansen

het til å bruke de ressursene som skal til for å lage de tjenestene, og med gode arbeidsforhold for de ansatte. Slik oppsto blant annet Sykestua i Svolvær.

Nå er maksimal profitt og reduserte kostnader blitt det overordna målet også for offentlig sektor. Tjenestene krympes og ansatte skvises. Vi kjenner lusa på gangen, i Posten, Telenor, Avinor, Jernbaneverket, Helse Nord, Sør, Øst og Vest og i kommunene. Ap eller Høyre: Dette er de enige om!

Tyveriet markedsføres som omstilling, modernisering og fornying. Skiftende honnørord, etter som de gamle blir avslørt som det de er: kapitalkreftenes råskap i forkledning.

Sanitetsforeningene, de tilhører folkets dugnadsgjenger, på samme viset som musikkforeningene, innbyggerforeningene, ungdomslagene og idrettslagene, – offentlig virksomhet på sitt beste.

Nektet å møte folket!

Utpå høsten ble alle innbyggerforeningene, som representerer hele folket i Vågan, i by og land, enige om å arrangere folkemøte mot kutt i eldreomsorgen. Møtet fant sted 23. november: Vi fylte samfunnshuset i Kabelvåg som heter Arbeidern. Kommuneledelsen av Ap, SV og Senterpartiet, samt ordfører og rådmann, boikotta møtet. Inviterte helseledere takka først ja, og siden nei til å sitte i panelet. Folket humra da vi leste fra til «Handlingsplan for Vågan kommune»: «Det skal arbeides aktivt for bred og åpen diskusjon om viktige politiske saker.» Gamle, syke, pårørende og helsepersonell sto opp i hopetall og fortalte fra sine liv. Fremskrittspartiet sitt mas om budsjett disiplin og rammer falt totalt på steingrunn i denne forsam-

linga. Folk i salen krevde at RV måtte si noe, og jeg sa noe om å bygge landet med utgangspunkt i folk sine liv og behov, og om hva folk selv kunne gjøre og hva RV vil at kommunestyret skulle gjøre, i forhold til at «de rødgrønne» har lovet 10 000 nye hoder i eldreomsorgen. Så vedtok vi enstemmig en uttalelse mot kutt, og skiltes lykkelig med avtale om å møtes igjen på galleriet over kommunestyresalen når budsjettet ble behandlet. *Lofotpostens* overskrift dagen etter: Kommunen nektet å møte folket!

Fra da av hadde *Lofotposten* daglige leserinnlegg mot kutt i eldreomsorgen, med dertil vedtak fra elderråd og helselag. Lederen i Vågan Ap skreiv at «RV lefler med private», og burde for øvrig holde fred så lenge kommunen forhandler. Han fikk svar.

Mens dette pågikk, ble det forhandlet og forhandlet, uten resultat. Kommunestyret trosset sanitetskvinnene, som hadde benket seg tett på galleriet, og vedtok budsjettkuttene nøyaktig som foreslått av posisjonen, og det selv om RV og også Høyre slås tappert fra talerstolen mot kutt i eldreomsorgen. (Høyre ville heller kutte i skolen.) I kommunestyret er det makta som rår.

Død eller seier

Men sanitetskvinnene så ingen grunn til å kapitulere nå. Her sto det om helse og verdig alderdom og kanskje 22 arbeidsplasser. I løpet av ei uke samlet de inn 2000 underskrifter mot kutt på Kløverhagen. I bygda mi skreiv alle under, unntatt SV-erne, som mente at rammer var rammer og vedtak må følges, og dessuten var SV mot private løsninger.

Onsdag 4. januar kom jeg hjem fra

Svolvær. Jeg hadde gått i tidens fakkeltog – for Kløverhagen. Nesten 500 i toget – en folkets maktdemonstrasjon mot kommuneleselsen! Mobiliseringa hadde gått over SMS i to dager.

Vi gikk under paroler for «full drift» og «trygghet i alderdommen». Aldri har svolværingene flokket seg i slike mengder på gata for en kampsak! Men så har heller ikke Makta tråkka så ettertrykkelig på hjertene til folk, siden de hersa med sanitetskvinnene i Storfjell. Det er ti år siden, og noen trenger stadig å få frisket opp minnet. Toget endte i ring rundt Kløverhagen og til ny appell av sanitetsforringas leder, som takka for varm støtte. Og tror du ikke ordføreren også dukka opp – Hugo B fra Arbeiderpartiet, som har stått i spissen for kuttene og som leder utvalget som forhandler med sanitetsforeninga. Han hadde sikkert bare tenkt å snuse litt på torget for å se om det kom folk, men ble sugd opp av massene og fulgte uvillig med på ferden.

I det følgende forhandlingsmøtet var ordføreren ytterst snill. Han hosta opp tre millioner ekstra over bordet, og avtale ble inngått med nesten samme budsjett som Kløverhagen hadde i 2005. Før siste forhandlingsmøtet hadde sanitetskvinnene gitt klar beskjed om at de bare godtok full drift! Alt eller intet! Og siden kommunal overtakelse blir dyrere, hva annet kunne vel en ordfører gjøre? Det er det fine med valg av og til.

Les om sanitetskvinnene i Storfjell, som bygde sin egen veg når kommunen ikke ville, i Erling Folkvords bok «Rødt!». Se <http://www.livogerling.no/>

Klassekampen: AKP vil ikke selge avisa til forlagskapitalen

Oktober forlag (ved Geir Berdahl) og Pax forlag (ved Bjørn Smith-Simonsen) tok i januar 2006 kontakt med AKP med ønske om å kjøpe 20 % av aksjene i Klassekampen. AKP takket nei til tilbudet. Vi redegjør her for bakgrunnen for dette svaret.

Pål Steigan og Jorun Gulbrandsen

AKP sendte en begrunnelse til styret i Klassekampen, der det bl.a. stod:

«Vi oppfatter forslaget fra Bjørn Smith-Simonsen som et seriøst og vennligsinnet forslag, men vi kan ikke gå med på det.

– Tilbudet priser Klassekampen altfor lavt. Det innebærer å selge en viktig del av det som er skapt av aktivister gjennom en menneskealder, på billigsalg.

– Tilbudet innebærer at forlags- huset Aschehoug via sitt datterselskap Oktober skal få kjøpe seg en markeds- kanal og en unik presseposisjon. Vi er imot å gi store kapitalgrupper innpass på eiersida i Klassekampen. Etter Egmonts kjøp av Ny Tid er dette blitt enda viktigere.

– Tilbudet innebærer et forslag om en urimelig tilsidesettelse av småaksjo- nærene, som vi ikke kan være med på.

– Det er heller ikke slik at den øko- nomiske situasjonen i Klassekampen tvinger selskapet til å gå inn på løsnin- ger som man egentlig ikke ønsker.

Derfor takker vi nei.»

– Klassekampen har ingen likvidi- tetsproblemer nå.

– Ingen har tilbudt aksjer for salg.

– Å få inn kapital og eierskap på den måten som er foreslått fra Smith-Simonsen og Berdahl, svekker strate- gien som Klassekampen alltid har bygd på, med godt resultat, for å få tilgang på kapital: Mange menneskers frivil- lige innsats og gavmildhet i forhold til et prosjekt som de er politisk enig med. Uten de manges personlige, politiske engasjement for avisa, er den ikke liv laga.

Ønske om samarbeid

Derimot ser vi positivt på invitasjonen

om et samarbeid, og vi vil se på hvor- dan Klassekampen kan samarbeide mer med Pax og Oktober i tida fram- over. Det vi ikke ønsker, er å bidra til at forlagskapitalen får enda større makt over avisene. Dette er aktualisert ved Egmont/Damms oppkjøp av Ny Tid.

Nettverk og mediemakt

Pax er eid av Bjørn Smith-Simonsen gjennom selskapet Forlagsfinans. Han eier helt eller delvis en rekke andre forlag, og gjennom selskapet Forlagskonsult eier han 32,7 % av Morgenbladet, der han er styreleder.

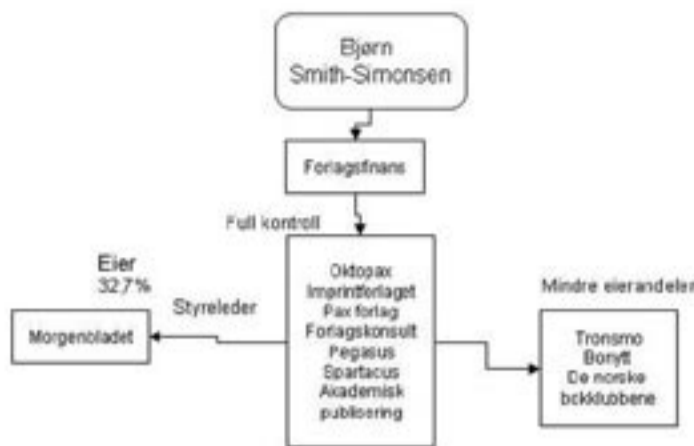
Forlaget Oktober er eid av Aschehoug forlag (91 %) og har William Nygaard som styreleder. Nygaard er en av de mektigste mennene i norsk for- lagsbransje og har en rekke sentrale posisjoner.

Geir Berdahl er leder av Forleggerforeningen og tok over vervet etter Bjørn Smith-Simonsen. De to sit- ter sammen i styret for Tronsmo.

Mads Nygaard sitter i styret for Pax. Han var administrerende direk- tør for Dagsavisen, som er medeier i Morgenbladet, før han nylig ble hentet til å bygge opp Dagbladets nye forlag. Mads er sønn av William.

Bjørn Smith-Simonsen

Bjørn Smith-Simonsen har gjort Pax forlag til en byggestein i et lite for- lagsimperium. Gjennom selskapene Forlagsfinans og Forlagskonsult eier han helt eller delvis en rekke forlag, og han er sammen med Dagsavisen og Institusjonen Fritt ord eier av Morgenbladet, hvor han er styreleder.

Formålet med avisa

AKP representerer sjølsagt ikke alle som har gitt gaver, gjort arbeid eller kjøpt aksjer for å støtte Klassekampen. Så frekke er vi ikke, at vi påstår det. Det vi forsøker å gjøre, er å ta vare på Klassekampen som KK-venne- nes avis, de som har hatt og har et politisk mål for sin støtte. AKP er Klassekampens venn. Bortsett fra de nye, unge medlemmene, har antakelig alle voksne medlemmer ei lang historie som ekstremt aktive støttespillere for Klassekampen.

Klassekampen har en revolusjonær formålsparagraf: «Klassekampen skal drive en seriøs kritisk journalistikk, med allsidige og økonomiske avslørin- ger av alle former for utbytting, under- trykking og miljødeleggelse – samt inspirere og bidra til ideologisk kritikk, organisering og politisk kamp mot slike forhold ut ifra et revolusjonært, sosialis- tisk grunnsyn.»

AKP støtter Klassekampens for- målsparagraf. Hvis andre organisa- sjoner vil være med på å ta ansvar, er vi straks på talefot. AKP samarbeider mer enn gjerne med fagforeninger og andre folkelige organisasjoner om å utvikle Klassekampen. Spørsmålet om den videre utviklinga av avisa ligger nå i avisas styre.

«Balansere mot AKP»

I Morgenbladet 20. januar skriver avisas redaktør Alf van der Hagen følgende:

«Dinosaurens galskap. Forlagene Oktober og Pax vil investere tre millio- ner kroner i avisen Klassekampen. En slik kapitalinnsprøytning ville alle idea- listiske aviser vært glade for – men ikke hovedaksjonær Jorun Gulbrandsen. Hun takker nei, fordi forlagene er en del av «næringslivet». Dette nærmer seg galskap og er både komisk og hjer- teskjærende å være vitne til. Pax og Oktober er markante kulturinsti- tusjoner som blant annet har bygd opp Spartacus og Tronsmo. Dagene som kommer må vise om Klassekampens redaksjon finner seg i at en av eierne er villig til å sette avisen over styr.»

Rørende omsorg fra konkurrent? Vel ...

Vi er klar over at det finnes en moti- vasjon som ikke handler om penger til Klassekampen, men som handler om politikk, som går ut på at AKP ikke skal ha noen innflytelse i Klassekampen. AKP skal nulles ut, – 20% mot 20%. Det er den egentlige bakgrunnen for forslaget om å kjøpe 20%. Vi tror faktisk ikke det målet er til fordel for Klassekampen.

Unik posisjon

Klassekampen har alltid hatt en spe- siell posisjon. Nå som Ny Tid blir kjøpt av Egmont, og Morgenbladet eies av Dagsavisen/Smith-Simonsen, er Klassekampens posisjon blitt helt unik. Den er den eneste uavhengige avisa på venstresida. Det å si nei til forlagskapi- talen er å si ja til å utvikle denne posi- sjonen, som er Klassekampens viktigste konkurransefortrinn.

Hans forslag om å kjøpe en bety- delig eierandel i Klassekampen, ville betydd at konkurrentene Morgenbladet og Klassekampen ville fått samme eier, og at forlagshuset Aschehoug ville kom- met inn på eiersida i Klassekampen.

Stabilitet?

At et selskap med penger går inn i ei avis, behøver ikke bety stabilitet. I vår tid med raske omstillinger, omorganise- ring og eierskifter, kan en interessert eier i dag, være uinteressert i morgen. De sikreste eierne av spesielle aviser eller idealistiske prosjekter, er tusenvis av mennesker som i tiår etter tiår er vil- lige til å stille opp for avisa, og som har vist det i praksis. Og det vil de gjøre så lenge saken eller prosjektet fortsatt stemmer overens med deres forvent- ninger, altså grunnen til at de har blitt med så lenge.

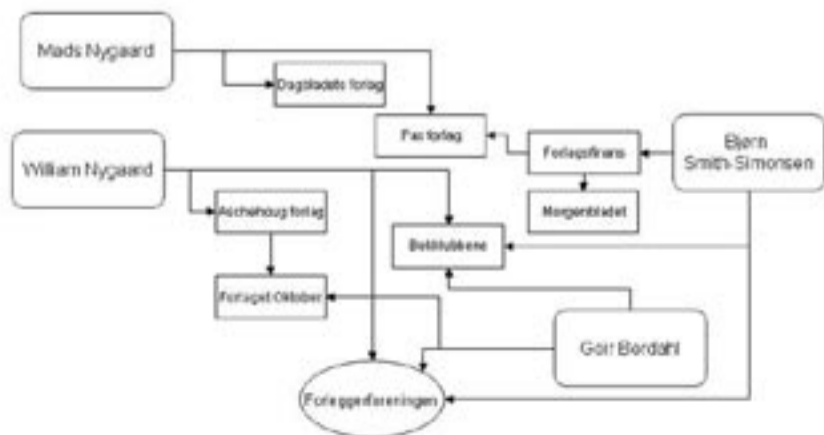
Flere titusener

Hvor mange mennesker det er som har drevet Klassekampen siden 1969, veit vel ingen. Men det er flere titu- sener. Alle disse enkeltmenneskene er Klassekampens viktigste gull.

I løpet av fire måneder i 1998 ble det samla inn (kjøpt aksjer for) 5,9 millio- ner kroner (aksjeutvidelse). I 2001 ble det solgt for 1,4 millioner. I 2002 ca 4 millioner. (Aksjene i 2001 og 2002 var aksjer som AKP gav Klassekampen.) Altså 11,3 millioner på fem år. Et sel- skap som kan stille opp med tre mil- lioner kroner, kan være ens beste venn. Men mange mennesker som kan stille opp med tre millioner gang på gang, er en enda bedre venn. Så lenge det finnes mange mennesker som vil ha en bedre verden, og avisa fortsatt stemmer med deres ønsker, vil de stille opp.

Verdi

Hvor mange penger trengs i dag for å bygge opp ei avis som Klassekampen? Schibsted ville lage «Osloavisen», brukte 50 millioner kroner og gav opp. Hvor mye er Klassekampen verdt i penger, hvis det ikke er antall PC- er en skal betale for, men for ideen Klassekampen, 35 års arbeid og alle tilhengerne? 30 millioner? 50? 100 mil- lioner? Navnet Klassekampen, «mer- kevaren» Klassekampen, kjennskapet til Klassekampen, har det tatt 35 år å bygge opp. Pax og Oktober vil kjøpe 20 prosent for 3 millioner. Billigsalg, sier vi. Og dessuten et billigsalg som ville gitt forlagskapitalen en avgjørende posisjon i Klassekampen.

Målet er kommunismen!

Revolusjonær organisering

AKP, Arbeidernes kommunistparti, driver arbeid på mange områder. Avisa du holder i handa nå, gir en liten pekepinn på hva vi synes er viktig. Er et revolusjonært parti noe for deg?

AKP OG ARBEIDERKLASSEN

Medlemmene er aktive i fagforeningene sine. Vi diskuterer kampen mot sosial dumping, pensjonskampen og sekstimersdagen.

AKPs ledelse oppfordrer AKP-medlemmer og alle andre interesserte til å delta på møter som Trondheimskonferansen og Kvinner på tvers.

SOLIDARITETSARBEID

AKP driver anti-imperialistisk solidaritetsarbeid. Nå gjelder kampen å trekke norsk deltakelse vekk fra USAs kriger i Irak og Afghanistan. Vi er også opptatt av det som skjer i Palestina, Venezuela, Nepal og Filippinene. Internasjonalt utvalg lager aktuelle hefter.

KVINNEPOLITISK ARBEID

AKP har aktive medlemmer i Kvinnefronten og i Ottar. AKP eier og arrangerer bøllekurs (Kast deg frampå-kurs for kvinner). De tilpasses fagforeninger, studenter og skoleelever. Kvinneutvalget lager hefter om aktuelle kvinnepolitiske saker. Det finnes en egen kvinnepolitisk studiesirkel som alle kan skaffe seg.

NEI TIL EU

AKP støtter opp om arbeidet i Nei til EU og er medlemmer der. Akkurat nå er det kampen mot EUs tjenstedirektiv som opptar AKP mest, fordi det betyr dumping både av lønn og av tjenestenes kvalitet.

AKPS MEDLEMMER ER AKTIVE I RV

Mange medlemmer av AKP er også medlemmer i Rød Valgallianse.

AKP ville stille til valg i 1973, men fikk ikke lov, fordi det ble påstått fra statens side at navnet kunne forveksles med andre partiers. Da starta AKP «Rød Valgallianse av AKP(m-l) og uavhengige sosialister», som etter mange år ble bare Rød Valgallianse, som stod på sine egne bein og er et eget parti.

På grunn av denne historia og den store enigheten om politiske spørsmål, har ikke AKP ønska å stille egne lister, men driver valgkamp for RV. AKP er ingen fraksjon i RV, men et eget parti med virksomhet på mange områder. Nå pågår det en diskusjon om hvorvidt det er mulig å utvikle et nytt revolusjonært parti med utgangspunkt i RV og AKP. AKP er positiv til dette.

RØD UNGDOM

Både AKP og RV har Rød Ungdom som sin ungdomsorganisasjon. Les alt om hva Rød Ungdom mener og gjør: www.sosialisme.no

KLASSEKAMPEN

AKP eier 20 prosent av aksjene i Klassekampen og er største aksjonær. Bli abonnent! www.klassekampen.no.

AKPS AVIS AKP.NO

I vel tre år har vi gitt ut avis hver måned. Målet er å gjøre AKP kjent, forsøke å være til nytte i kampen mot USAs kriger, mot den norske regjeringas politikk overfor Irak og Afghanistan, bidra med argumenter i pensjonskampen og kampen for sekstimersdagen. Det er 2000 abonnenter. 4000 eks deles ut på gata hver gang. Det er gratis å abonnere. Skriv til oss. Se adresse på baksida.

WWW.AKP.NO

AKPs hjemmeside fornyes jevnlig. Der ligger over 1.000 artikler, pluss mange bøker og hefter. Alt partiet utgir på papir, legges ut. AKP sin avis i sin helhet. 15 årganger av tidsskriftet Røde Fane (nytt navn Rødt!) ligger ute, flere kommer.

På egne temasider er det samla tekster både av meningsfeller og meningsmotstandere, og tekster som fungerer som faktasamlinger.

Unge medlemmer på skoleringskurs i marxisme. Her er middagsgruppa i sving.

AKP HAR LOKALE LAG

De er AKPs gull. Så sant det finnes et lag der de bor, er alle med. Det kan være i boligstrøk, i en by, på et sjukehus, et universitet eller lokalt i en bransje. De møtes jamnlig, diskuterer politikk – og stiller det evige spørsmålet: «Hva må gjøres?» Og rett som det er, gjør de det også. AKP arrangerer Revolusjonskonferansen hvert år. Her, på egne kurs og på sommerleir består deler av programmet av skoling i marxisme. Kanskje har et partilag nær deg studiesirkel snart?

MARXISTISK TIDSSKRIFT

AKPs tidsskrift heter Rødt! og kommer med minst fire utgaver årlig. Ofte ekstranumre, som «Sosialismen i Kina - hvor ble den av?».

Rødt! utgir bøker. Eksempler: «Stopp tjuven!» (Erling Folkvord), «Krigen mot Irak – motivene bak» (RUPE) og nyopptrykk av «Søstre, kamerater!» (Kjersti Ericsson).

På www.akp.no/roedt ligger tidligere artikler, bøker og hefter.

MÅLET

AKPs mål er det klasseløse samfunnet. Det har tradisjonelt hatt navnet «kommunisme» etter begrepet «kommune». Latin: communis, fellesskap. Ingen over- eller underklasse, men et samfunn der menneskene slutter seg sammen på frivillig basis og skaper det som er nødvendig. Overgangen, samfunnsformen mellom kapitalisme og kommunisme, kalles vanligvis sosialisme, en samfunnsform der arbeiderklassen har tatt makta over staten, gjort om lovene slik at de ikke lenger er overklassens redskap, men arbeiderklassens. Dermed er kapitalen fratatt styringsretten og eiendomsretten over produksjonsressursene. En revolusjonær handling, – nødvendig for at flertallet skal kunne bestemme.

Bli med i AKP, Arbeidernes kommunistparti!

Har du spørsmål? Ta kontakt!

akp@akp.no – www.akp.no – telefon 22 98 90 60

Mias dagbok

Søndag 04.12.2005:

Fest i går kveld. Sov ganske lenge. Måtte allikevel opp ganske tidlig, – fotballtrening. Uavgjort kamp, neste trening onsdag. Vi må vinne neste kamp for å bli i serien, gruer meg! Var hypp på å se en film om kvelden, men hadde mattelekser til dagen etter. Satt oppe til tolv, sovna ikke før ett.

Mandag 05.12.2005:

Vekkerklokka ringte kvart over sju. Drøya til halv åtte. Stressa for å rekke bussen. Den var ti minutter forsinka. Kom for seint på skolen, fikk anmerking. Lærerne sa at jeg må passe meg for ikke å få nedsatt karakter i orden og oppførsel, for da er det vanskelig å få jobb. Hadde klassens time: Hva skulle vi gjøre med brusflaskene vi har samla? Bestemte oss ikke for noe. Hadde gym og studietid. Fikk ikke gjort så mye. Hadde en mediatime og matte. Trodde jeg hadde skjont det når jeg regna i går, men fikk dette motbevist i timen. Slutta klokka to. Var litt i byen med Amina og handla for pappa. Dro hjem og spiste middag, skreiv «refleksjonsnotat» til mediaprojektet. Møtte Ole og Rita for å forberede framføring i «uttrykkhistorie» til imorra. Var ferdig til ni. Legger meg tolv. Håper å ikke være like trøtt imorra.

Tirsdag 06.12.2005:

Det hjalp ikke å sovne en time før, er fortsatt jævla trøtt! Rakk ikke bussen. Løp til t-banen. Rakk skolen akkurat. Gikk greit på skolen, men slutta ikke før halv fire. Kom på at jeg har uttrykkhistorieprøve i morra. Må skrive en jævla filmanalyse i tillegg.

Onsdag 07.12.2005:

Våkna med hodet i boka av at mamma skreik inn i øret mitt klokka åtte. Faen. Bestemte meg for å skulke skolen og øve til prøven og gjøre ferdig filmanalysen. Får heller prøve å få tatt prøven i dagen etter. Har øvd hele dagen, måtte derfor droppe fotballtreninga. Får sannsynligvis ikke spille neste kamp. Fikk kjeft av mamma og pappa når jeg kom hjem fordi jeg har skulka og ikke rydda rommet. Har rydda litt, og ser nå på film og legger meg. Tror jeg kommer til å sovne rundt ett.

Torsdag 08.12.2005:

Forsov meg. Rakk akkurat bussen. Det var en trafikkulykke, så bussen ble stående. Kom ti minutter for seint. Fikk anmerking. Tok prøven mens de andre så på film. Det gikk greit. Hjalp Ove-Reinert under hele prøva. Han hadde ikke øvd i det hele tatt. Hadde glemt at jeg skulle ha avkrysningsprøve i engelsk Leste i fem minutter av friminuttet før timen. Var ferdig på skolen klokka halv fire. Dro på jobb. Var hjemme til ni. Leste ferdig de to hundre siste sidene av ei bok vi må lese i norsk. Øvde til analyseprøve i norsk neste dag. Krangla med Amina på MSN så jeg sovna ikke før tre.

Fredag 09.12.2005:

Forsov meg IGJEN!!! Rakk ikke bussen eller t-banen. Måtte vente på neste. Kom for seint til timen. Fikk anmerking. Analyseprøva gikk greit, så på sidemannen (heldigvis klassens største nerd). Ordna opp med Amina, var på kunstutstilling de siste timene, var ferdig til fire. Endelig helg! Må bare huske å forberede meg til mattentamen vi har på mandag ...

«Han bare later som for å slippe skolen. Send inn lærern hans og ta noen prøver!»

Slutt å gi lekser!

Dagboka til venstre er henta fra virkeligheten. Elever har det sjølsagt ikke helt likt. Men en skoledag er ikke langt unna en voksen åttetimersdag. Spesielt når man begynner på videregående.

I tillegg kommer lekser. Elever jobber ikke like mye med lekser. Det er ikke et viktig poeng. Det viktige er hva skolen mener er nødvendig for at du skal lære det du skal lære, mens du går der. Mange sitter i to og fire timer med lekser, noen ganger mer. Hvorfor får ikke skoleelever en arbeidsmiljølov som kan beskytte dem?

- Noen ganger er det så mye lekser at elever skulker en dag på skolen – for å gjøre lekser! Bakvendtland!

- Lekser fører til mye stress både for elever og lærere. Elevene må alltid grue seg, alltid er det noe som ikke er bra nok. En time skal man bli hørt, en time skal man levere noe, alltid er det en frist.

- Voksne har ikke lekser til hver arbeidsdag. Tenk om voksne hver dag visste at i dag kommer sjefen og hører meg. Jeg skal spørres ut, mens alle andre hører det. Jeg skal levere noe skriftlig som sjefen skal lese og rette og kommentere, hver dag, år etter år.

Voksne hadde endt som nervevrak alle sammen. Ingen hadde gått med på det. Ingen har det sånn heller.

- Noen ganger må man til og med jobbe med skolearbeid i feriene, det skal jo leveres oppgaver!

- Lekser skaper større forskjell på elevene. Noen elever får hjelp fra leksikon og andre bøker hjemme, PC, foreldre med utdanning som kan svare. Andre har ikke dumme foreldre, bare en tradisjon hvor det ikke er så mye bøker. Selvfølgelig har den første typen elever et mye lettere liv når det kommer til skolearbeid. Hvis skoledagen slutta på skolen og elevene ikke hadde lekser, hadde mengden hjelp vært likere.

- Lærerne må bruke mye tid på å kontrollere lekser og innleveringer. De må føre skjemaer og lister, mase og huske. Hvorfor ikke bruke denne verdifulle tida til å lage god og morsom undervisning?

- La skolen være ferdig når den er ferdig: Klokka tre eller halv fire går alle hjem. Ingen trenger å tenke på skolen før de er der neste morgen. De dagene det tilfeldigvis ikke er lekser, går man til skolen uten alle bekymringene, og man føler en merkelig frihet.

AKP.NO – AVISA TIL ARBEIDERNE KONGUNISTPARTI

Den aller største takken til nå ...

Redaksjonen i *akp.no* veit nå nesten ikke hvilke ord som skal brukes for å takke skikkelig. Vi er både forundra og begeistra. På den ene sida synes vi at vi skriver om viktige ting, om kamper som arbeidsfolk står midt oppe i, mot norsk deltakelse i Irak og Afghanistan, vi skriver om EUs tjenstedirektiv og mot sosial dumping, for solidaritet og sekstimersdag. Og vi forsøker å gi argumenter mot kapitalismen.

På den andre sida lager vi en nokså liten trykksak uti den store medieverden. Derfor undres vi over at så mange mennesker gir gaver. Og vi skjønner at mange givere absolutt ikke er medlemmer av AKP.

Det blei faktisk gitt 29 800 kroner i julegaver til akp.no! Rekord!

Akkurat nå var det veldig bra. For Posten AS har hevet portotakstene for aviser som vår veldig. Dette er dårlig gjort overfor små, fattige organisasjo-

ner som ikke har noen annen mulighet enn å bruke Posten. Vår porto blir ikke langt unna dobla.

Men vi gir oss ikke! Vi er et dugnadsprosjekt. De snille menneskene som gir gaver, er de viktigste. Så har vi alle lokallagene i AKP i Oslo som pakker og distribuerer avisa hver måned på dugnad. Så er det 70 mennesker som hver måned gir 100 kroner til avisa i faste trekk. (30 til ville vært akkurat passe.) Så er det redaksjonen som lager avisa – på fritida. Mange lokale venner bidrar med tekster, noe dette nummeret er et eksempel på. Sjølsagt uten betaling.

Alle disse menneskene til sammen gjør det mulig å lage denne avisa. Vi takker for samarbeidet, som vi synes er veldig hyggelig og inspirerende!

Tusen takk for gavene!

Hilsen Jorun Gulbrandsen og hele redaksjonen

ET KJÆRLIGHETSREV

av Ragnar Olsen, Tromsø
(trykt med forfatterens vennlige tillatelse)

Kjære Condi,
æ måtte bare skrive dæ nån ord
Kjære Condi,
dem kommer fra din beste venn i nord
Æ ville bare si
at du e jenta mi
og sjøl om det går rykta, må du tru:
det finnes ingen andre bare du!

Kjære Condi,
du vet ka jente får sæ tel å si
og ho Blondie
e ikkje mi venninna egentlig
Førr ho e bare dum,
du må kje bry dæ om
ka ho har gådd og slarva om. Du vet
at mella oss to e det kjærlighet.

Og lillebror din, han må jo få gjøre som han vil!
Han lyg og stjel og slåss, men han e snill.
Og vess d'e nån som mobbe han og si at han e stygg,
så må du tru at det e bak min rygg.

Kjære Condi,
du vet at æ e glad i dæ som før
Kjære Condi,
om skjorta mi har fådd en ny kulør,
så e æ evig din
og Condi, vennen min,
æ håpe du vil aldri misforstå:
Der du vil gå i verden, går æ og!

(Denne visa har ingenting å gjøre med virkelige personer eller aktuelle politiske saker; hvis noen skulle få assosiasjoner i den retning, er det en ren tilfeldighet!)

Kvinnens drømmer for framtida

Vi tror at drømmene vi har om framtida, er med å gi innhold og retning til det vi arbeider med nå.
Et tjuetalls kvinner skriver i årets 8. marsnummer om sine drømmer for framtida.

Abonnement?
Tilbud: 150 kroner året
Epost: roedt@online.no
Konto: 6276.05.28108
www.akp.no/roedt

Etter Høyesterett:

Forsvar pornoloven!

En venn av meg i Danmark kom uforvarende til å få en vanlig dansk tv-kanal inn i stua rett etter skoletid. Filmen viste to menn som behandla ei svært ung jente på en måte som fikk min venn til å vri seg i smerte og medfølelse. Jeg vil ikke gå i detalj her.

Jorun Gulbrandsen

Det er veldig dumt å være uvitende om hvordan pornoen er i dag. For mens du før måtte oppsøke porno for å få den, klarer du nå ikke å unngå å få den inn i huset ditt, i tv-en, til barna dine, på pc-en, i mobiltelefonen i lomma di, om du kjemper aldri så hardt.

Høyesterett har gitt pornobransjen medhold i å fjerne sladden i pornoen. Mange tror det betyr at en nå og da får et glimt av søte kjønnsorganer uten en svart firkant foran. «For er ikke seksualitet bare naturlig?» Jo, det er den. Men tro ikke på de søte kjønnsorganene i bevegelse eller at du bare får se ei rumpe i ny og ne. Pornoen flommer av Lolita (barn eller voksne utkledd som barn), av rasisme og smerte. Ja, dette er

rett og slett en uadskillelig del av pornoens vesen. Det er gjennom pornoen at ungdom lærer at vold og sex hører sammen. De som ikke følger med, anbefales å se fem ulike og tilfeldige eksemplarer av de vanlige pornoblade som selges i Narvesen og på bensinstasjoner. Få også med deg budskapet i bladens telesex-annonser.

Pornoindustrien er ikke en vennlig folkeopplysningsforening med omsorg for menneskenes seksuelle helse, frihet og glede over nakenhet. En skal være ekstremt naiv langt ute på jordet for å tro det. Pornoindustri er virkelig big business. I flere år har pornoindustrien over hele verden samarbeida med dem som utvikler teknologi og innhold til mobiltelefoni, internett-tjenester, video og tv. Investeringer i ny teknologi og større båndbredde er i stor grad betalt av porno-industrien. Teleselskapene bruker porno for å få mange kunder, slik at de kan få dekket sine investeringer fortest mulig.

Avisa *Computerworld* er oppdatert når det gjelder forholdet mellom pornoindustrien og it-bransjen. Blant annet har den skrevet om tv-pornoen som kommer, der porno kan sendes til tv med DVD-kvalitet. Verdens største selskap for porno («voksenunderhold-

ning» på deres språk) lager nå en egen tv-kanal. Innholdet kan også lastes ned som video på forespørsel (VOD, Video On Demand). Du kan bruke en kabel fra datamaskina.

Pornoen er slem mot ofrene med og uten sladd. Men det gir sjølsagt et eget løft for industrien, at de kan reklamere med at pornoen du får i tv-ruta er usladda. Bransjen flytter grenser hele tida for å holde på dem som blir lei av det gamle, og for å få nye kunder.

I disse dager leser vi: «Medietilsynet

har etter grundig vurdering konkludert med at det ikke er grunnlag for å endre dagens vurderingspraksis på bakgrunn av Høyesteretts kjennelse av 7. desember 2005 i saken om bladet *Aktuell rapport*»

Vi er glade for vurderinga. Det er ikke rettsapparatet som lager lovene, men Stortinget. Vi oppfordrer folk til å slåss for å bevare den loven vi har. Planlegg 8. mars. Fjerning av sladd er en døråpner for mer porno alle steder!

ABONNER HELLER PÅ AKP.NO

Få avisa gratis i posten kvar måned.
Send ein epost til redaksjonen@akp.no.